

[*Proben Steen Nielsen.*]

kende til formål at konstatere tilstedeværelsen af visse personlige egenskaber, især viljestyrke, personligt mod, psykisk udholdenhed, sindsligevægt og selvbeherskelse under pres, også i tilsyneladende urimelige situationer, samt endelig aspirantens fysiske tilstand og udholdenhed.

De udvælgelsesmetoder, som Frømandskorpset anvender, er blandt andet baseret på erfaringer fra tilsvarende institutioner i andre lande.

Når dette er sagt, må jeg erkende, at enkeltheder i udvælgelsen, som de fremgik af tv-udsendelsen, forekommer mig lidet menneskeværdige og ude af harmoni med den ledelsesform og omgangstone, som jeg er tilhænger af, og som i øvrigt anvendes i forsvaret.

Der er derfor med den givne anledning allerede iværksat en gennemgang af optagelsesprøverne til Frømandskorpset. I gennemgangen bliver Militærpsykologisk Tjenestes erfaringer inden for udvælgelsesområdet medinddraget med henblik på en revision af optagelsesprøvernes art og gennemførelse.

Jeg har i denne forbindelse foranlediget undersøgt, om andre optagelsesprøver i forsvaret også bør tages op til overvejelse, og vil i øvrigt nøje følge sagens videre forløb.

Af *Albertsen* til socialministeren (6. juli 1973):

„Agter ministeren snarest at pålægge kommunerne, at disse realiserer en mere tidssvarende prioritering af pleje- og omsorgsarbejdet?“

(Spm. nr. 289).

Begrundelse.

Uanset at loven om omsorg og pleje pålægger kommunerne enten i samarbejde med private organisationer eller ved direkte kommunale initiativer at etablere det langt mere tilfredsstillende, såvel menneskeligt som samfundsmæssigt, forebyggende omsorgsarbejde, svigter alt for mange kommuner på dette felt. Hvis man skal dømme efter de mange byggeplaner landet over, fortsætter det kostbare plejehjemsbyggeri uanfægtet, hvorimod udbygning af omsorgsarbejdet enten ikke foregår eller, ja, endog forringes enkelte steder. Denne tendens sva-

rer ikke til folketingets ønsker og holdning. Ministeren bør derfor henstille til kommunerne at etablere effektive visitationsforanstaltninger ved optagelse på plejehjem og i større udstrækning pålægge dem, at de bør udbygge det forebyggende omsorgsarbejde til glæde for de ældre og med besparelser som resultat.

Socialminister *Eva Gredals* svar (17. juli 1973):

Ansvar for omsorgen for invalide- og folkepensionister ligger hos primærkommunerne. Omsorgsloven fastslår forpligtelsen til at hjælpe pensionister i deres eget hjem og til at sikre dem optagelse på alderdomshjem eller plejehjem, når dette er ønskeligt.

Allerede da den første omsorgslov blev gennemført i 1964, blev det i de administrative regler, der blev udsendt, slået fast, at pensionister bør blive i deres eget hjem så længe som muligt, og dette er yderligere uddybet i det seneste cirkulære om spørgsmålet af 18. december 1972. Socialministeriet kan kun på den måde vejlede kommunerne og kan ikke direkte pålægge dem, hvorledes de skal fordele midlerne til omsorgsarbejdet.

Der er i de senere år sket en meget stor udbygning af omsorgsarbejdet. For yderligere at understrege værdien af den del af omsorgsarbejdet, som direkte tager sigte på at medvirke til, at pensionister kan blive i deres eget hjem længst muligt, er der ved den seneste revision af omsorgsloven gennemført en ændring af refusionsreglerne, så at der ydes procentvis lige så høj statsrefusion af udgifterne ved dette omsorgsarbejde som af udgifterne ved plejehjemsanbringelse.

Foruden at det er menneskeligt rigtigst, er det også en økonomisk fordel at hjælpe pensionister i deres eget hjem. Dette er kommunerne klar over, og det er socialministeriets indtryk, at der sker en omlægning til forebyggende omsorgsarbejde, og at der kun planlægges det absolut nødvendige plejehjemsbyggeri. Der er imidlertid stadig mangel på plejehjemspladser, og der må derfor fortsat opføres hjem, selv om det forebyggende omsorgsarbejde udbygges. Efter regler, der blev gennemført for få måneder siden, kan kommunerne i det store og hele selv fastsætte normer for plejehjemmenes